

РЕШЕНИЕ

№ 5971

гр. София, 18.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 23.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова
ЧЛЕНОВЕ: Веселина Женаварова
Елеонора Попова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **6281** по описа за **2022** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Г. С. Д. срещу решение № 1477/22.12.2021г. по НАХД № 12400/2021г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение (НО), 96 състав. С обжалваното решение е изменено наказателно постановление (НП) № 21-4332-012158/21.06.2021, издадено от началник група в отдел „Пътна полиция“ на Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР), с което на касатора на основание чл.175, ал.1, т.4 от Закона за движението по пътищата е наложена глоба в размер на 100 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 2 месеца, които наказания районният съд е редуцирал съответно на 50 лв. и 1 месец, съобразно минимума, предвиден в закона. Ответникът не изразява становище относно допустимостта и основателността на касационната жалба. Прокурорът намира, че последната е неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е

процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя и към които препраща на основание чл.221, ал.2, изр.2 АПК, в редакцията от ДВ бр.77/2018г., сила от 01.01.2019г. В същите мотиви са обсъдени доводите, изложени от касатора като касационни основания, които настоящият съд напълно споделя.

По твърдяната в касационната жалба необоснованост на извода на СРС, че касаторът е извършил нарушението, касационния съд прие следното:

Преценката на първоинстанционния съда относно установените по делото релевантни факти не подлежи на касационен контрол, доколкото при обсъждането на доказателствата не е допуснато превратно тълкуване или вътрешно противоречие и непоследователност. За да приеме, че Г. С. Д., като водач на лек автомобил, не се е подчинил на подаден му сигнал със стоп палка по образец на МВР да спре плавно в най-дясната част на платното за движение, СРС е взел предвид показанията на свидетелите К. и Й., които, предвид изтеклото време и естеството на работата им свързана с голям брой случаи на нарушения като процесното, нямат спомени от конкретното такова, но потвърждават констатациите си по АУАН, възпроизведени в НП, относно подаден, видим за водача, сигнал да отбие в най-дясната част на платното, на който той не се е подчинил. Касаторът не представя доказателства и не прави искания за събиране на такива, които да оборват този извод. СРС е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при което е извършено. При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, за чието съществуване са налице данни по делото; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. Съдът счита, че са изяснени всички обстоятелства, представляващи елементи от фактическия състав на административното нарушение.

По твърдението, на касатора, че не е установено виновното извършване на нарушението, т.е. субективната му страна, касационния съд взе предвид следното:

Съгласно чл.7, ал.1 ЗАНН, деянието, обявено за административно нарушение, е виновно, когато е извършено умишлено или непредпазливо. Съгласно ал.2 на чл.7

ЗАНН, непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи; като в случая разпоредбата на чл.175 ал.1, т.4 ЗДвП не изключва наказуемостта при непредпазливост. С оглед горното и като намира, че водачът при управление на МПС е бил длъжен да съобрази своето поведение като управлява автомобила по начин, който му позволява да възприеме и изпълни своевременно подадените му сигнали от контролните органи, и ако той не е сторил това, без да са налице обстоятелства изключващи вината му, каквито в случая не се установяват, обосновано районният съд е счел че е налице виновно извършено административно нарушение, тъй като наказаното лице е било длъжно и е могло да предвиди настъпването на общественноопасните последици, независимо дали е искало допускане или е или не е предвиждало същите.

Настоящият съд напълно споделя и изводите на районния, че процесното нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл.28 ЗАНН.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, X касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1477/22.12.2021г. по НАХД № 12400/2021г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 9б състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.